

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119206179
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119206179.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej O. N., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom T. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 2.335,04 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10Csp/51/2019-121 z 27. septembra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v I. výroku v časti o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1.290,54 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výrokoch III. a IV. týkajúcich sa trov prvoinštančného konania p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok okresného súdu v I. výroku v časti o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.290,54 Eur od 15. 06. 2017 do zaplatenia m e n í tak, že žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 89,55 Eur od 15. 06. 2017 do zaplatenia, zo sumy 19,60 Eur od 16. 06. 2017 do zaplatenia, zo sumy 19,97 Eur od 16. 07. 2017 do zaplatenia, zo sumy 20,34 Eur od 16. 08. 2017 do zaplatenia, zo sumy 20,72 Eur od 16. 09. 2017 do zaplatenia, zo sumy 21,10 Eur od 16. 10. 2017 do zaplatenia, zo sumy 21,49 Eur od 16. 11. 2017 do zaplatenia, zo sumy 21,89 Eur od 16. 12. 2017 do zaplatenia, zo sumy 22,29 Eur od 16. 01. 2018 do zaplatenia, zo sumy 22,71 Eur od 16. 02. 2018 do zaplatenia, zo sumy 23,13 Eur od 16. 03. 2018 do zaplatenia, zo sumy 23,56 Eur od 16. 04. 2018 do zaplatenia, zo sumy 23,99 Eur od 16. 05. 2018 do zaplatenia, zo sumy 24,44 Eur od 16. 06. 2018 do zaplatenia, zo sumy 24,89 Eur od 16. 07. 2018 do zaplatenia, zo sumy 25,35 Eur od 16. 08. 2018 do zaplatenia, zo sumy 25,82 Eur od 16. 09. 2018 do zaplatenia, zo sumy 26,30 Eur od 16. 10. 2018 do zaplatenia, zo sumy 26,79 Eur od 16. 11. 2018 do zaplatenia, zo sumy 27,29 Eur od 16. 12. 2018 do zaplatenia, zo sumy 27,79 Eur od 16. 01. 2019 do zaplatenia, zo sumy 28,31 Eur od 16. 02. 2019 do zaplatenia, zo sumy 28,83 Eur od 16. 03. 2019 do zaplatenia, zo sumy 29,37 Eur od 16. 04. 2019 do zaplatenia, zo sumy 29,91 Eur od 16. 05. 2019 do zaplatenia, zo sumy 30,47 Eur od 16. 06. 2019 do zaplatenia, zo sumy 31,03 Eur od 16. 07. 2019 do zaplatenia, zo sumy 31,61 Eur od 16. 08. 2019 do zaplatenia, zo sumy 32,19 Eur od 16. 09. 2019 do zaplatenia, zo sumy 32,79 Eur od 16. 10. 2019 do zaplatenia, zo sumy 33,40 Eur od 16. 11. 2019 do zaplatenia, zo sumy 34,02 Eur od 16. 12. 2019 do zaplatenia, zo sumy 34,65 Eur od 16. 01. 2020 do zaplatenia, zo sumy 35,29 Eur od 16. 02. 2020 do zaplatenia, zo sumy 35,95 Eur od 16. 03. 2020 do zaplatenia, zo sumy 36,61 Eur od 16. 04. 2020 do zaplatenia, zo sumy 37,29 Eur od 16. 05. 2020 do zaplatenia, zo sumy 37,98 Eur od 16. 06. 2020 do zaplatenia, zo sumy 38,69 Eur od 16. 07. 2020 do zaplatenia, zo sumy 39,40 Eur od 16. 08. 2020 do zaplatenia, zo sumy 40,13 Eur od 16. 09. 2020 do zaplatenia, zo sumy 40,88 Eur od 16. 10. 2020 do zaplatenia a zo sumy 12,73 Eur od 16. 11. 2020 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.290,54 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z tejto sumy od 15. 06. 2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (II. výrok). Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10 % (III. výrok) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník (IV. výrok).

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 2.335,04 Eur s príslušenstvom na podklade zmluvy o poskytnutí peňažných prostriedkov zo dňa 30. 06. 2015, ktorú žalovaná uzavrela so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľom a tento svoju pohľadávku vo výške istiny 2.543,21 Eur s príslušenstvom postúpil žalobcovi zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 06. 2017.

3. Prvoinštančný súd mal preukázané, že právnym predchodcom žalobcu a žalovanou uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere a revolvingovom úvere má v zmysle ust. § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) charakter spotrebiteľskej zmluvy. Zaoberajúc sa následne námietkou premlčania, ktorú vzniesla žalovaná dospel k záveru, že pokiaľ právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 03. 05. 2016 žiadal žalovanú o zaplatenie dlžnej sumy 2.856,81 Eur a tejto nepredchádzalo upozornenie na možnosť zosplatenia úveru, nemožno vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru považovať za platné podľa ust. § 39 v spojení s ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ. Preto bolo potrebné vychádzať z pôvodného zmluvného dojednania o plnení v splátkach a aj premlčaciu dobu posudzovať podľa § 103 OZ odo dňa ich zročnosti. Svoju žalobu podal žalobca na súd dňa 28. 12. 2018 a tak všetky splátky splatné tri roky späťne pred podaním žaloby (t. j. splátky č. 1 až č. 5, ktoré boli splatné do 28. 12. 2015) sú podľa § 101 OZ premlčanými. Na základe uzavretej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.580,- Eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 84 mesačných splátkach po 61,24 Eur. Prvá splátka bola podľa amortizačnej tabuľky splatná dňa 04. 08. 2015, druhá dňa 15. 09. 2015, ďalšie v poradí 15. dňa príslušného mesiaca a posledná dňa 15. 07. 2022. Ak si potom žalobca uplatnil v tomto spore čiastku 2.335,04 Eur predstavujúcu rozdiel medzi poskytnutým úverom 2.580,- Eur a úhradami žalovanej v sume 244,96 Eur a zvyšok dlhu nie, „za takéhoto stavu (bezúročnosti) činí výška mesačnej splátky 30,71 Eur (2.580,- Eur : 84 splátok = 30,71 Eur)“. Žalovaná doteraz uhradila 244,96 Eur čo zodpovedá 7 zaplateným splátkam po 30,71 Eur a časti 8. splátky zaplatenej vo výške 29,99 Eur. Prvoinštančný súd následne poukázal na ust. § 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a nakoľko v čase rozhodnutia bolo z celkovo 84 splátok splatných iba 50 splátok a z nich nepremlčaných a neuhradených splátok bolo 42 (splátky č. 9 až č. 50) a časť 8. splátky v rozsahu 0,72 Eur, bola žaloba dôvodnou len v rozsahu ich súčtu, t. j. v sume 1.290,54 Eur.

4. K obrane žalovanej prvoinštančný súd uviedol, že nezistil skutočnosti spôsobujúce neplatnosť niektorého dojednania zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi, resp. so zákonom a nezistil ani existenciu neprijateľných podmienok v zmluve, resp. nekalých obchodných praktík pri jej uzavretí. Tvrdenia žalovanej v tomto smere boli len všeobecnej povahy bez ozrejmeneia ich súvisu s konkrétnymi okolnosťami tohto prípadu. Nakoľko si žalobca uplatnil v spore len zvyšok dlžnej istiny úveru bez úroku a akýchkoľvek poplatkov, nemalo právnu relevanciu ani zaoberanie sa obranou žalovanej o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. A ak tiež žalovaná namietala, že jej nebolo oznámené postúpenie pohľadávky spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. žalobcovi, bolo preukázané, že k postúpeniu žalovanej pohľadávky došlo zmluvou o postúpení zo dňa 14. 06. 2017 medzi menovanou spoločnosťou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postupca oznámil žalovanej postúpenie listom zo dňa 21. 06. 2017 daným na poštovú prepravu dňa 22. 06. 2017 a navyše podľa ustálenej judikatúry relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, z ktorého oznámenia súd vychádza bez skúmania existencie a platnosti zmluvy.

5. Úrok z omeškania priznal súd prvej inštancie žalobcovi podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. konštatujúc omeškanie žalovanej so zaplatením peňažného dlhu, pričom ho priznal

odo dňa 15. 06. 2017 ako dňa nasledujúceho po dni uzavretia zmluvy o postúpení, a to vo výške 5 % ročne vzhľadom na výšku základnej úrokovej sadzby ECB k uvedenému dňu.

6. Napokon prvoinštančný súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania aplikujúc ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP a po určení pomerného úspechu žalobcu v rozsahu 55 % rovnajúcom sa sume 1.290,54 Eur zo žalovanej sumy a úspechu žalovanej v rozsahu 45 % (neberúc do úvahy príslušenstvo s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo/243/2007), priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

7. V zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná formálne proti celému rozsudku prvoinštančného súdu, avšak z obsahu jej odvolania vyplýva, že de facto podala odvolanie len proti výroku rozsudku, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.290,54 Eur s príslušenstvom (I. výrok). Žiadala rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne žiadala rozsudok zmeniť.

8. Žalovaná v odvolaní súhlasila s názorom okresného súdu, že uzavretá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Namietala však, že zmluvu nepodpísala a že s jej ustanoveniami nebola oboznámená. V dôsledku toho je zmluva v zmysle § 39 a § 40 ods. 1 a 3 OZ neplatnou a žalobcovi vzniklo len právo na zaplatenie bezdôvodného obohatenia v rozsahu istiny po odpočítaní zaplatených splátok. K jej bezdôvodnému obohateniu sa na úkor žalobcu došlo v deň poskytnutia úveru 30. 06. 2015, kedy začala plynúť trojročná objektívna premlčacia doba, ktorá uplynula márne dňa 30. 06. 2018 a žaloba bola podaná na súd až dňa 28. 12. 2018, t. j. po uplynutí premlčacej doby.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zmluva bola riadne uzavretá. Poukázal na ust. § 40 ods. 3 OZ, na zákon č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, na úverové podmienky vzťahujúce sa k uzavretej zmluve a na skutočnosť, že vlastnoručný podpis žalovanej bol nahradený SMS kódom, ktorý jej bol zaslaný a ktorý žalovaná potom manuálne zadala do príslušného formulára.

10. V replike žalovaná trvala na neplatnosti zmluvy a premlčaní žalovaného nároku. So žalobcom uvádzanými skutočnosťami nesúhlasila. Doplnila, že pôvodnému veriteľovi zaslala e-mail so žiadosťou o spotrebiteľský úver - išlo o spôsob uzavretia zmluvy podľa § 15 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. - avšak úverové podmienky ani zmluvu nedostala. Je síce možné takéto veci urobiť aj elektronicky, ale tento spôsob komunikácie vyžaduje stanovenie podmienok, za ktorých možno komunikovať (napr. elektronický podpis, identifikátor daňovníka). Pôvodný veriteľ si musel byť vedomý toho, že zmluva obchádza § 37 a § 39 OZ ako vyplýva z § 40 ods. 1 a 4 OZ. Pôvodný veriteľ ku nej nepristupoval s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi.

11. Žalobca v následnom písomnom vyjadrení odkázal na svoje doterajšie podania.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP v I. výroku v časti o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1.290,54 Eur a v súvisiacich výrokoch III. a IV. o trovách konania a podľa § 388 CSP zmenil v I. výroku v časti o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.290,54 Eur od 15. 06. 2017 do zaplatenia, a to spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

13. V prejednávanej príhode sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2.335,04 Eur s príslušenstvom predstavujúcej dlh žalovanej zo zmluvy o poskytnutí peňažných prostriedkov zo dňa 30. 06. 2015, ktorú táto uzavrela so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a ktorá následne svoju pohľadávku vo výške istiny 2.543,21 Eur s príslušenstvom postúpila žalobcovi zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 06. 2017.

14. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k tomu, že právnym predchodcom žalobcu a žalovanou uzavretá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ a že súčasne

ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Tieto závery považuje odvolací súd za správne.

15. Správnym bol aj záver prvoinštančného súdu o neplatnosti predčasného zosplatnenia žalovanej poskytnutého úveru podľa ust. § 39 v spojení s ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ, pretože zosplatneniu nepredchádzalo zákonom vyžadované upozornenie na možnosť takéhoto postupu. Vo vzťahu k žalovanej teda nedošlo k strate výhody splátok a v dôsledku toho sa režim splácania úveru naďalej spravoval (a spravuje) splatnosťou jednotlivých splátok. Preto aj premlčanie bolo potrebné posudzovať ohľadne jednotlivých splátok v súlade s ust. § 101 a § 103 prvej vety OZ a premlčacia doba ohľadne jednotlivých splátok úveru plynula (plynie) odo dňa splatnosti tej-ktorej splátky. Na plynutie premlčacej doby pritom nemalo žiaden vplyv postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom žalobcovi ako postupníkovi, pretože podľa ust. § 111 OZ zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Okresný súd ale nesprávne vychádzal z akejsi teoretickej výšky mesačnej splátky a žalovanej poskytnutú istinu úveru 2.580,- Eur rozdelil rovnomerne na 84 dohodnutých splátok. Takto ale postupovať nemohol, ak na pojednávaní dňa 17. 09. 2019 vykonal dôkaz amortizačnou tabuľkou (č. l. 101 spisu) a z nej plyní, aká bola výška splátky istiny v tej-ktorej mesačnej splátke. Podľa tohto dôkazu sa postupne zvyšuje podiel, ktorý z celkovej mesačnej splátky 61,24 Eur pripadá na istinu úveru a zároveň sa znižuje podiel splátky pripadajúci na úrok. Z tohto dôkazu mal vychádzať okresný súd pri posúdení výšky dlhu žalovanej na úverovej istine, ktorej neuhradenú časť si podanou žalobou žalobca uplatnil.

16. Na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (č. l. 13 a nasl. spisu) bola žalovanej poskytnutá čiastka 2.580,- Eur a jej vrátenie spolu s príslušnými úrokmi bolo dohodnuté na 84 mesačných splátok po 61,24 Eur splatných vždy 15. deň v príslušnom mesiaci s tým, že prvá splátka bola splatnou po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Prvá splátka bola teda splatnou dňa 04. 08. 2015, druhá dňa 15. 09. 2015, tretia dňa 15. 10. 2015, atď. a posledná splátka je splatnou dňa 15. 07. 2022, ako to vyplýva zo splátkového kalendára a amortizačnej tabuľky (č. l. 99 a nasl. spisu).

17. Žalovaná uhradila na úver sumu 244,96 Eur (z nej naposledy zaplatila čiastku 61,24 Eur dňa 03. 12. 2015), ktorá bola podľa splátkového kalendára pôvodne započítaná na úhradu prvých štyroch splátok v plnej výške (4 x 61,24 Eur), t. j. na úhradu istiny aj úrokov. Nakoľko však žaloba bola založená na skutkových tvrdeniach žalobcu o tom, že dlh žalovanej predstavuje sumu 2.335,04 Eur ako rozdiel medzi poskytnutou úverovou čiastkou 2.580,- Eur a splatenou sumou 244,96 Eur, treba mať za to, že sumou 244,96 Eur bola pokrytá v zmysle amortizačnej tabuľky istina úveru v prvých 17. splátkach (v týchto splátkach dohromady splátky istiny tvorili sumu 241,71 Eur) a časť istiny v sume 3,25 Eur pripadajúcej podľa amortizačnej tabuľky na 18. splátku splatnú dňa 15. 01. 2017 (v splátke istina úveru tvorila sumu 17,88 Eur). Z tejto splátky teda dlh žalovanej predstavuje sumu 14,63 Eur (17,88 Eur mínus 3,25 Eur).

18. Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 CSP) a to znamená, že ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu 28. 01. 2021 sú okrem uvedených splátok splatnými aj splátky č. 19 až č. 66. Splátka č. 66 sa stala splatnou dňa 15. 01. 2021. Ohľadne zvyšných splátok č. 67 až 84 splatnosť ešte nenastala. Z amortizačnej tabuľky vyplýva, že splátkami č. 19 až č. 66 mala žalovaná uhradiť na istine, resp. v uvedených splátkach podiel na úhradu istiny predstavuje v celkovom súčte sumu 1.390,43 Eur. Po pripočítaní dlžnej sumy z 18. splátky predstavuje teda dlh žalovanej na istine sumu 1.405,06 Eur (1.390,43 Eur plus 14,63 Eur).

19. Vzhľadom na uvedené odvolací súd čiastočne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny I. výrok napadnutého rozsudku ohľadne uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1.290,54 Eur, pretože v konečnom dôsledku opodstatnene súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi túto sumu. Aktuálne je dlh žalovanej síce vyšší než žalobcovi okresným súdom prisúdená suma, avšak žalobca proti zamietajúcemu výroku rozsudku odvolanie nepodal a tak tento nadobudol právoplatnosť (a teda odvolací súd ho preskúmať nemohol).

20. Ako už bolo uvedené, premlčanie žalovaného nároku okresný súd posúdil správne. V zmysle ust. § 101 a § 103 prvej vety OZ plynula premlčacia doba ohľadne jednotlivých splátok úveru odo dňa zmluvne dohodnutej splatnosti tej-ktorej splátky. Konkrétne to znamená, že ak istina zahrnutá do zmluvne dohodnutých splátok č. 1 až č. 17 bola v celom rozsahu splatená, nebola predmetom žaloby, potom splátka č. 18 splatná dňa 15. 01. 2017 (z ktorej neuhradená istina tvorí sumu 14,63 Eur - vid' 17.

odsek odôvodnenia) premlčaná nebola, keďže všeobecná trojročná premlčacia doba začala ohľadne nej plynúť dňa 15. 01. 2017 a do podania žaloby žalobcom dňa 28. 12. 2018 evidentne neuplynula (skončila by až uplynutím dňa 15. 01. 2020 nebyť podania žaloby, ktorá v zmysle § 112 OZ spôsobila jej zastavenie). Ust. § 101 OZ totiž určuje, že všeobecná premlčacia doba je trojročná a ust. § 103 prvej vety OZ určuje, že premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich zročnosti. To isté obdobie platí ohľadne ďalších splátok č. 19 až č. 66, pri ktorých takisto premlčacia doba začala plynúť odo dňa ich zročnosti, t. j. dňa 15. 02. 2017, ďalšia 15. 03. 2017, atď. z čoho je takisto jednoznačne až ani pri týchto splátkach do podania žaloby trojročná premlčacia doba neuplynula.

21. Žalovaná vo svojom odpore zo dňa 14. 02. 2019 proti vo veci vydanému platobnému rozkazu nesprávne poukazovala na to, že ak poslednú splátku uhradila dňa 03. 12. 2015, trojročná premlčacia doba podľa § 101 OZ uplynula dňa 04. 12. 2018, t. j. ešte pred podaním žaloby. Premlčacia doba v zmysle všeobecného pravidla v ust. § 101 OZ plynie odo dňa, kedy veriteľ mohol z objektívneho hľadiska vykonať svoje právo po prvý raz (tzv. okamih actio nata), teda kedy mohol právo na úhradu svojej pohľadávky prvýkrát (úspešne) uplatniť žalobou na súde a zasa pri splátkach plynie premlčacia doba podľa § 103 OZ odo dňa ich zročnosti. V žiadnom prípade teda nebolo možné počítať premlčaciu dobu odo dňa, kedy žalovaná zaplatila poslednú úhradu na úver. Žalovaná tu zrejme mala na mysli objektívnu 3-ročnú premlčaciu dobu podľa § 107 ods. 2 OZ, ako to následne plynie aj z ňou podaného odvolania, v ktorom argumentovala neplatnosťou uzavretej zmluvy a s tým súvisiacim bezdôvodným obohatením. Ani táto argumentácia žalovanej však nebola opodstatnenou.

22. Pokiaľ totiž žalovaná v odvolaní namietala, že predmetnú zmluvu nepodpísala (a že s jej ustanoveniami nebola oboznámená), z ktorého dôvodu by mala byť zmluva neplatnou a žalobca by mal mať nárok (len) na zaplatenie bezdôvodného obohatenia v rozsahu istiny po odpočítaní zaplatených splátok, tak odvolací súd k tomu poukazuje na ust. § 366 CSP, ktoré limituje možnosť uvádzania nových prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany v rámci odvolacieho konania. Podľa tohto ustanovenia prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany (ktorými sú podľa ust. § 149 CSP aj skutkové tvrdenia, resp. popretie skutkových tvrdení), ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolacom konaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

23. Uvedené ustanovenie platí aj v spotrebiteľskom spore, ktorým je podľa ust. § 290 CSP spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. V prejednávanom prípade o takýto spor išlo, pričom žalovaná ako spotrebiteľka mala v zmysle § 296 CSP možnosť predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej.

24. Ak potom žalovaná namietla až v odvolaní, že zmluvu nepodpísala a túto námietku nepredniesla pred súdom prvej inštancie, hoci tak mohla urobiť v rámci podaného odporu, písomného vyjadrenia zo dňa 29. 05. 2019, na pojednávaní dňa 02. 07. 2019, resp. na pojednávaní dňa 17. 09. 2019, je nutné konštatovať, že si sama zavinila neuplatnenie tejto obrany pred súdom prvej inštancie. V dôsledku toho odvolací súd podľa ust. § 366 písm. d) CSP na tento prostriedok procesnej obrany žalovanej uvedený až v odvolaní nemohol prihliadať a ani sa ním zaoberať. Rovnako nebolo možné a potrebné zaoberať sa tým, či vlastnoručný podpis žalovanej bol vo vzťahu k uzavretej zmluve nahradený spôsobom predpokladaným ust. § 40 ods. 3 OZ, resp. v zákone č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, nakoľko v prvoinštančnom konaní žalovaná uzavretie zmluvy neurobila sporným, t. j. uzavretie zmluvy výslovne nepoprela (§ 151 ods. 1 CSP).

25. Nakoľko teda nebola preukázaná neplatnosť zmluvy uzavretej dňa 30. 06. 2015 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, nebol dôvodným ani poukaz žalovanej na to, že premlčanie žalovaného nároku mal okresný súd posudzovať podľa ust. § 107 OZ upravujúceho premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia a že dňa 30. 06. 2015 začala plynúť trojročná objektívna premlčacia doba, ktorá uplynula márne dňa 30. 06. 2018, t. j. ešte pred podaním žaloby. Ako už bolo uvedené,

neplatnosť uzavretej zmluvy preukázaná nebola a teda sa nemohlo jednať o bezdôvodné obohatenie podľa § 451 a nasl. OZ.

26. Vzhľadom na doteraz uvedené okresný súd správne skonštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že si žalobca uplatnil len nárok na vrátenie zvyšku istiny poskytnutého úveru bez úrokov a poplatkov, nebolo potrebné riešiť obsahové náležitosti uzavretej zmluvy z hľadiska ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ust. § 11 ods. 2 písm. b) cit. zákona v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 30. 06. 2015 totiž absenciu zákonom určených náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru, čoho právnym následkom je povinnosť dlžníka (spotrebiteľa) vrátiť iba istinu poskytnutého úveru po odpočítaní ním realizovaných úhrad. A o presne takto uplatnený nárok sa jednalo aj v tomto prípade.

27. Odvolací súd ešte dodáva k výhradám žalovanej o tom, že jej nebolo oznámené postúpenie pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa, že postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. OZ nemení nič na postavení dlžníka vo vzťahu k jeho povinnosti splniť svoj dlh. Postavenie dlžníka sa po tom, ako mu niektorý z účastníkov zmluvy o postúpení pohľadávky postúpenie oznámi spôsobom predpokladaným v ust. § 526 OZ mení len v tom, že namiesto pôvodnému veriteľovi musí dlh splniť postupníkovi (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ObdoV/82/2005 zo dňa 28. 11. 2007). Z ust. § 526 ods. 1 OZ súčasne vyplýva, že ak by postupca svoju notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nespĺnil, je potrebné, aby postúpenie pohľadávky preukázal dlžníkovi postupník. Na rozdiel od postupcu, ktorý dlžníkovi postúpenie pohľadávky oznamuje (bez toho, že by musel čokoľvek dokazovať), je v prípade postupníka potrebné, aby postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal, čím sa myslí predloženie písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky voči dlžníkovi. V prípade vymáhania nároku postupníkom súdnou cestou postačuje, ak je okolnosť postúpenia pohľadávky súčasťou skutkového zdôvodnenia žaloby a je preukázaná priloženými dôkazmi.

28. V prejednávacom prípade bolo preukázané listom postupcu zo dňa 21. 06. 2017 (č. I. 28 spisu) a poštovým podacím hárkom (č. I. 28 pv spisu), že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ako pôvodný veriteľ (postupca) zaslala poštou na adresu žalovanej oznámenie o postúpení, ktoré sa tým dostalo do jej dispozičnej sféry (§ 45 ods. 1 OZ). Aj predložená zmluva o postúpení pohľadávok datovaná dňom 14. 06. 2017 (č. I. 7 a nasl. spisu), ktorá bola ako príloha žaloby doručená žalovanej dňa 30. 01. 2019 (doručenka na č. I. 38 spisu) potom preukazuje postúpenie žalovanej pohľadávky a teda v prejednávacom prípade nemal ani odvolací súd pochybnosti o danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu domáhať sa žalovaného nároku v zmysle ust. § 524 ods. 1 a 2 a § 526 ods. 1 a 2 OZ. Inými slovami, voči žalovanej uplatňovanú pohľadávku nadobudol žalobca platným postúpením.

29. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, ktorý okresný súd prisúdil žalobcovi z priznanej sumy 1.290,54 Eur už od 15. 06. 2017, bolo potrebné napadnutý rozsudok v tejto časti zmeniť. Ako už totiž odvolací súd uviedol v 15. odseku odôvodnenia tohto rozsudku, vo vzťahu k žalovanej nedošlo k strate výhody splátok a v dôsledku toho sa režim splácania úveru naďalej spravoval a spravuje splatnosťou jednotlivých splátok. Preto sa žalovaná s úhradou sumy 1.290,54 Eur nedostala do omeškania už od 15. 06. 2017, od ktorého dňa požadoval úroky z omeškania žalobca, ale omeškanie s úhradou tejto sumy istiny nastalo z časového hľadiska postupne, vždy vo vzťahu ku konkrétnej splátke úveru (a v nej zahrnutej časti pripadajúcej na istinu úvevu) splatnej podľa zmluvy 15. dňa príslušného mesiaca. Omeškanie s úhradou konkrétnej sumy istiny v tej-ktorej splátke teda nastalo nasledujúci deň po splatnosti splátky, t. j. 16. dňa príslušného mesiaca a preto odvolací súd podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01. 02. 2013 (podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu) priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne (základná úroková sadzba ECB je už od 16. 03. 2016 na úrovni 0,00 % ročne + 5 percentuálnych bodov) od 16. dňa príslušného mesiaca zo sumy istiny zahrnutej v tej-ktorej splátke č. 23 až č. 63 ako to vyplýva z amortizačnej tabuľky. Splátky č. 18 až č. 22, na ktoré pripadá dlh žalovanej na istine v sume 89,55 Eur boli už totiž ku dňu 15. 06. 2017 splatnými a preto žalobca má nárok na úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 89,55 Eur (18. splátka dlh na istine 14,63 Eur + podiel istiny v 19. splátke 18,22 Eur + podiel istiny v 20. splátke 18,55 Eur + podiel istiny v 21. splátke 18,90 Eur + podiel istiny v 22. splátke 19,25 Eur) od 15. 06. 2017 do zaplatenia. Napokon zo splátky č. 64 splatnej dňa 15. 11. 2020 pripadá na dlh žalovanej na istine suma 12,73 Eur (suma 1.290,54 Eur mínus súčet dlžnej istiny pripadajúcej na

splátky č. 18 až č. 63), preto iba z tejto sumy odvolací súd priznal žalobcovi úrok z omeškania 5 % ročne od 16. 11. 2020 do zaplatenia a vo zvyšku ohľadne žalovaného úroku z omeškania žalobu zamietol.

30. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v I. výroku v časti o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1.290,54 Eur a v súvisiacich výrokoch III. a IV. o trovách konania (ktoré žalovaná ani nespochybnila konkrétnymi odvolacími dôvodmi) a súčasne zmenil v I. výroku v časti o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania.

31. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd aplikoval ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP so zohľadnením úpravy článku 4 odsek 1 a 2 Základných princípov CSP, ktoré hovoria o tom akým spôsobom posudzovať vec, pokiaľ absentuje určité zákonné ustanovenie, podľa ktorého by súd mal danú vec prejednať a rozhodnúť. V danom prípade bol žalobca v odvolacom konaní neúspešný len v pomerne nepatrnej časti (ako to vyplývalo z predchádzajúcej úpravy Občianskeho súdneho poriadku) sporu ohľadne úročenia žalovanými úrokmi z omeškania z dôvodne priznanej sumy 1.290,54 Eur a preto bolo spravodlivým v zmysle článku 4 bod 2 Základných princípov CSP priznať mu voči žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).